

מכון זכרון "יעקב יוסף"
ספינקא

לקבלת הגליון ניתן לפנות למייל:

4197584@gmail.com

או בפלאפון: 053-4197584

גליון הבא מס' 209 יצא בעז"ה ליו"ט
פסח, וליומא דהילולא קדישא
רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע
תשפ"ה הבעל"ט

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא זי"ע

גליון מס' 208 לחודש ניסן תשפ"ה,

יו"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק אדמו"ר זצוק"ל

שיח מרעים

דרשות ושיחות מרבותינו הק' זי"ע א

בתורה הקדושה מצאנו רק פעם אחת הענין של להימנות למצוה, לגבי קרבן פסח. ושמעתי מאבי מורי הגה"ק הי"ד זי"ע, וזה מוזכר בשתי שורות באמרי יוסף, על הפסוק (שמות ה, ז) "לא תאספון לתת תבן לעם", תאספון בקריאה הוא מלשון לא להוסיף לתת לעם תבן, אך בכתיב הוא מלשון התאספות, שלא יתנו לעם ישראל להתאסף יחדיו, תבן הוא מלשון תבונה, והוסיף על זה אבי הק', שמשח רבינו ע"ה פעל אצל פרעה מלך מצרים שיתן לכלל ישראל יום אחד בשבוע שיוכלו לנוח בו מעבודתם הקשה ולא יעבדו בו, וזה היה ביום השבת, ולכל נחשוב שמשח רבינו אכן נתן לעם ישראל ללכת לנוח ביום זה, אלא יצא כרוז בקרב עם ישראל שמשח רבינו עושה מיש בליל שבת, וביום השבת יש מוטאג טיש, סעודה שלישית ומלוה מלכה, ובאסיפה זו היה משח רבינו חוזר ושונה דברי תורה לעם ישראל, ומה התורה שאמר להם, היה מחוקק ומעודד רוחם, דעו לכם שהנכם בני אברהם יצחק ויעקב ואנחנו בני מלכים והמצרים הם עבדים שלנו, וזה שאנחנו לעת עתה משועבדים למצרים זה על פי גזירתו של הקב"ה כבר מברית בין הבתרים, שאמר לאברהם אבינו (בראשית טו, יג-יד) "ויאמר לאברהם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדם וענו אתם ארבע מאות שנה, וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול", ומתוך הארבע מאות שנה כבר ירדו מאה ותשעים שנה כמנין ק"צ, כמו שכתב שם רש"י כי גר יהיה זרעך, משנולד יצחק עד שיוצאו ישראל ממצרים ארבע מאות שנה, כיצד, יצחק בן שישים שנה כשנולד יעקב, ויעקב כשירד למצרים אמר ימי שני מגורי שלושים ומאת שנה, הרי ק"צ, ובמצרים היו מאתיים ועשר שנים כמנין רד"ו הרי ת' שנה. ולפי זה ראיתי שמפרשים הפסוק (איוב כה, ג) "קץ שם לחשך", חושך מרמז על גלות מצרים, ועל ידי ששם קץ לחושך, שהוא המאה ותשעים שנה שהתחיל למנות השיעבוד משנולד יצחק, נשאר לעם ישראל במצרים רק מאתיים ועשר שנה, ואם כן המשיך משח רבינו לחוקם, יבוא היום שאנחנו כולנו נצא ממצרים ברכוש גדול והמצרים יהיו לנו לעבדים, כך נשנה הדבר במהלך כל השבת, והיו דבריו של משה יוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב, שעל ידי כך הגביה רוחם של ישראל ויצאו מאתו בכל שבת מעודדים ומחוקקים בנפשם.

השפת אמת מביא על הפסוק (שמות ו, ו) "והצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים", שהבעיה הגדולה ביותר שהיתה עם כלל במצרים, שהשלימו עם הגורל ונעשו סבלנים כלפי המצרים וממילא שכחו את בוראם, אך דרכו של היהודי שאינו סבלן מטבעו, וזהו הפירוש בפסוק והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, שאנו יוצאים מכם את הסבלנות שיש לכם כלפי המצרים, ואז יצחקו אל הקב"ה ויתפללו אליו שיושיעם. לאחר כמה שבועות של דברי חיזוק אלו ששמעו ישראל ממשה רבינו, יצא יהודי בכוק לעבודתו, המצרי שהיה ממונה עליו לא שת לבו מתי הוא בא, היהודי היה צריך לתת את יום העבודה שלו ואם לא הספיק היה המצרי מכה בו והורגו או לוקח את ילדיו,

מילי דאכות - לפרשיות החודש

לקוטי אמרים מספרי רבותינו הק' זי"ע א

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא מעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו. ויקרא כשיהודי לומד תורת ה' או עושה מצוה, צריך הוא קודם לשוב בתשובה שלימה, כי אם לומד תורת ה' לפני ששב, אומר לו הקב"ה: "ולדשע אמר אלקים מה לך לספר הקי" כי כל תורתו הולכת רח"ל לסטרא אחרא. ואם נפש כי תחטא היינו אם נפש יהודית חטאה, ואח"כ הלכה ועשתה אחת מכל מצות ה' אפילו שהלכה מיד אחר החטא, בלי אשר לא תעשינה בלי שעשתה תשובה, אע"פ שלא ידע ואשם אפילו שהוא אינו יודע שחטא ואשם, ונשא עונו אין הקב"ה מקבל תורתו, כי לכל יש לשוב בתשובה על חטאיו, ובלמוד התורה ועשיית המצות בלבד לא יתכפרו לו חטאיו.

(כ"ק מדרן רבינו האמרי יוסף זי"ע)

צו את אהרן. צו

רש"י בא"ד אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כיוס. פירש הרח"ק מלובלין זי"ע, דהנה לכל אבר ואבר בגוף האדם יש לו כיוס, שהוא יכולת האדם לעצור עצמו מלעשות ח"ו נגד רצון הקב"ה, לעינים יש ריסיים, דכשמוגיע לאדם לראות דברים אסורים יש באפשרותו לסגור עיניו, וכן באזניים עם תנוך אזנו יכול לסתום חור האוזן מלשמע דברי רמילות ולשנה"ה, וכן באף וכן בפה יש לו שני כיוסיים השיניים והשפתיים שיוכל לעצור עצמו מלדבר דברים אסורים, אך המחשבה אין בו שום כיוס דבו יכול לעצור עצמו מלהרהר בדברי עבירה, וזהו דברי רבי שמעון ביותר צריך לזרו במקום שיש בו חסרון כיוס, דהמחשבה שבו יש חסרון כיוס צריך הכתוב שם זירו, דעל זה מכפר הקרבן עולה.

(כ"ק מדרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו. צו

העוה"ז קרוי לילה, כדי להנצל מתאוות והחומדות של עוה"ז שנקרא לילה וכדי שלא ישקע בחומדות ובגשמייות של העוה"ז, העצה היא שתחשוב תמיד אש המזבח תוקד בו שאם תחטא תוקד בו אש הגיהנם.

(כ"ק מדרן רבינו האמרי יוסף זי"ע)

העלון לעילוי נשמת אמי

מרת מלכה ב"ר משה חיים ע"ה

ג' לחודש ניסן תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה

במלאות שנה לפטירתה

בן סיפר שפעם האחרונה שהיה אצל רבינו ה"חקל יצחק" ז"ע, לפני עלייתו לארץ ישראל, וכבר ניסו או ענינים שחורים את שמי יהדות אירופה מאימת הנאצים ימ"ש, האריך הצדיק מאד בקדיאת הקוויטעל, שהגיש לפניו, ואנחות כבושות התפרצו מלבו, כשהוא מתנה את צערו: "בימים עברו, כשהייתי נוטל ביד את הקוויטעל, תיכף ומיד אורו עיני מה להשיב, מה שאינו כן היום, מדוב צרות ישראל..."

מעשה אבות

יומא דהילולא

רבינו רבי חיים הלברשטאם ב"ר אריה ליבוש ז"ע דברי חיים מצאנז
כ"ה בניסן ה'תרל"ז

בשנת תרל"א בקיץ, כשנסע כ"ק אאמו"ד (מרח האמרי יוסף) זצ"ל הכ"מ לזידיטשוב הפצירה בו אימי הרבנית הצדקת תחיה להפציר ברבינו הקדוש (מהרי"א) להעתיך בעדם שויפקדו בזש"ק, כי השי"ת מנע מהם פרי בטן, והבטיח לה, אכן היא חשישה שמחמת רוב דביקותו והשתוקקותו בתורת רבינו הקדוש ישבה מלדבר עימו על זה, על כן במשך ימי ישיבתו בזידיטשוב, נסעה גם היא שמה, ורבינו הקדוש בירכס שויפקדו בבן זכר, ומשם נסעו לצאנז לרבינו הגה"ק מהר"ח ז"ל, ואז היה כ"ק האדמו"ר אצלו פעם הראשון, וקיבלו בסבר פנים יפות והיכבו וקירבו מאוד ופלפל עימו בחכמת הקבלה, ולא היה דרכו לדבר מזה עפ שום אדם כידוע, ובירכס גם כן בבן זכר, ונסעו לביתם לשלום.

רק פעם אחת ביקר רבינו בעל ה"אמרי יוסף" אצל הדברי חיים, עוד בחיי רבי הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב ז"ע, ביקור זה נעוץ היה בעובדא דלהלן: בעיר ספינקא התגורר אחד מנכבדי חסידי צאנז, נגיד ובעל צדקה, ומרבה להיטיב עם הבריות, ושמו ה' עזרא יעקב (הוא היה מאלו שהרבו לתת תדיר מעות ביד רחבה לבעל הדברי חיים לצרכי צדקותו הרבים, הוא אף היה בין העשירים שנקראו לקודש פנימה באותו חג השבועות, בו אמר להם בעל הדברי חיים, שאין עוד בכוחו לומר לפולג, רק זאת הוא אומר, שנחוצים לו עשרת אלפים זהובים לצורך נישואי יתומים ויתומות, וע"כ יתחלקו ביניהם את הסכום ויכניסו אליו אחר יו"ט).

בביתו של רבי עזרא יעקב, ישבה בתו המהוללת והמושלמת מרת פעריל, שהייתה אלמנה צעירה לימים, באשר בעל נעוריה, הגה"ק רבי יונתן בנימין פולק זצוק"ל, שבעל הדברי חיים אמר עליו שהוא איש קדוש וטהור, הלך לעולמו במיטב שנותיו, שידוכים רבים הציעו לאלמנה העשירה מופלגים ורוזני הארץ, אבל היא דחתה את כל ההצעות, כי גמרה אומד להינשא אך ורק לצדיק ולתלמיד חכם גדול, אותו היא אומרת לפרנס למען יעסוק בתורה ובעבודה. האלמנה הצעירה, כמו אביה החסיד הגדול, העריצה מאד את הדברי חיים, ונסעה אליו לעתים תכופות, בעל הדברי חיים דרש ממנה שתרכה ליתן מעות לצדקה, והיא אכן נתנה הרבה, כשרק יבטיח לה כי תזכה לבעל צדיק ובנים תלמידי חכמים, פעם כשעמדה על בקשתה, ענה הדברי חיים: "הצדקה שלך תפעל בעצמה, ולמה לך ברכתי?" אבל האלמנה הצעירה עמדה בשלה וכלל לא השבה לזוטר על ברכתו של הדברי חיים, באחד השנים נסעה במיוחד לחג השבועות לצאנז, והתייצבה על הגשר בעיר, מקום שם עבר הדברי חיים לבית בנו הרה"ק רבי אהרן מקרייז - צאנז, וסירבה לתת מעבה לדברי חיים, צעקות הגבאים והחסידים לא הועילו, היא באחת שלא תזון מהמקום עד אשר תזכה לברכה, נענה אליה הדברי חיים ואמר: "לא ימושו מפיך ומפי זרעך"... רק אז נמשה את מקומה וכשהיא בטוחה בברכת הדברי חיים חזרה לביתה, ושוב דחתה הצעות להינשא לסוחרים עשירים או לאנשים מפורסמים, כשהיא מסבירה לכל השדכנים כי "כבר הבטיח לה

וביום ראשון לאחר כזה שבת ומלוה מלכה עד לשעות המאוחרות, קמו כל היהודים מאוחר, היות ולא הספיקו את עבודתם ביום זה, נגיש השוער המצרי ליהודי אחד ורצה להכות בו, מיד קם היהודי וזרק למצרי לבנה בראשו ופצע אותו, וכפי שידוע בשביל לעשות מהפכה מספיק באחד שיתחיל, אזי עשו כולם אחריו, ישבו המצרים וחשבו מהיכן נלקח זה הכוח והחוצפה של היהודים להרים ידם במצרים, הרבה לחשוב לא היו צריכים מאחר והגיע שמועה אל פרעה על ידי השוטרים הממונים על היהודים, שהעם מתאספים בכל שבת אצל משה רבם והוא מחזקם ומסיתם כנגד מצרים, חשב פרעה בלבו דאין זה מן הנכון ואיזה פנים יהיה כשיאסור על היהודים ללכת למשה רבם, אומד הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב ז"ע, שברחובות מצרים תלו שלטים בדבר גזירת פרעה שלא יוסיפו לתת לעם תבן, אך כתבו לא תאספון עם א' יתירה, ולהמוץ העם הכוונה היתה שהגזירה הוא ליהודים שלא יתנו להם תבן אלא ילכו ויקוששו בעצמם, אך לשוטרי מצרים הכוונה היתה שישגיחו על היהודים שלא יתאספו יחדיו ביום השבת, שעל ידי זה לתת תבן להם, היינו שלא יקבלו משם תבונה המעודדת את רוחם, עד כאן שמעתי מאבי מורי.

עם ההקדמה הזאת נראה לי לפרש הפסוק (שמות יב, ד) "איש לפי אכלו תכסו על השח", גבי קרבן פסח כתיב הפסח אינו נאכל אלא למנויו, לקרבן פסח היה צריך הכנה כמו לכל מצוה, ומה היה ההכנה, המסירות נפש שנתנו היהודים במצרים שעל אף גזירת פרעה המשיכו להתאסף אצל משה רבינו, ומה עשה פרעה בכדי להפסיקם מללכת, היה מעמיד שומרים משוטרי מצרים על פתחו של משה ביום השבת, כל מי מהיהודים שהגיע ורצה להיכנס רשמו אותו בפנקסיהם, כשואלו לשוער מה הוא רושם, השיב היות זהיום הוא יום חופשי והרי מצרים היא מדינה דמוקרטית או אי אפשר לכפות על שום אדם מה לעשות, אך הגיע ידיעה אל בית המלך שכאן אצל משה מיסטים כנגד הממשל במצרים ולכן רושמים כל מי שמגיע, לעת עתה לא יעשו בו כלום, אך באם ייתפס אחד פעם עם איזה עבירה והוא רשום בפנקס, הוא ישלם גם על זה, מאותו היום נעשו בישראל שתי קבוצות, היו כאלה שגרתעו וחשבו בלבם בשביל מה לי כל הצרות הללו ולהיות רשום אצלם בפנקס וחזרו לאחוריהם, מאידך היו כאלה שלא נרתעו משום דבר ובמסירות נפש המשיכו להתאסף אצל משה, ומה שכתב בפסוק (שמות יג, יח) "והמשיח עלו בני ישראל מארץ מצרים", כתב שם רש"י דבר אחד המשיח אחד מחמשה יצא, הם אלו שנתנו מסירות נפש וזכו להיגאל ממצרים, וזהו איש לפי אכלו, בכדי לזכות לצאת ממצרים ולאכול את הקרבן פסח, תכסו על השח, היה צריך להימנות ולהיכתב בספרי המצרים באותם שבתות אצל משה, והיינו הפסח אינו נאכל אלא למנויו לאותם שנמנו בפנקסיהם של שוטרי מצרים ורק בכח המסירות נפש נגאלו אבותינו ממצרים.

מעשה אבות

יומא דהילולא

רבינו רבי אהרן ב"ר שמואל יעקב ז"ע מברגסאי (תולדות אהרן)
ד' בניסן תש"ז

אמר בשעתו האדמו"ר מברגסאי, רבי אהר'ל ראטה זצ"ל, בעל "שומרי אמונים": "כל ימי מסתופף אני באהלי צדיקים הרבה ומגיש פתקאות לפניהם שיאצילו עלי ברכתם, אבל בעת שאני צריך להכרעה בדבר הנוגע לשורש נשמתו אסע לספינקא אל ה"חקל יצחק" כי מי כמהו מיטיב לדעת בזה".

אף הוא סיפר מעצמו, שפעם אחת היה חולה במחלה רצינית, מאושפו בבית חולים, והריץ בדואר מכתב אל רבינו ז"ע להעתיך בעדו, כעבור ימים מעטים קיבל את תשובתו עם ברכת רפואה שלמה, וברגע שמסרו לו את המענה במיטתו, התחיל לפזז ולרקוד מדוב שמחה. עד שאנשי בית החולים חששו כי יצא מדעתו, חס וחלילה, וכל שמחתו מרוב שהיה בטוח כי ישועתו קרובה בזכות ברכת צדיק זה.

האדמו"ר כי זימין לה השי"ת תלמיד חכם וצדיק גדול". באותה עת הגיעה שמועה לאזניה כי רבנו האמרי יוסף, הצדיק המופלא, שהיה דר אז במונקאטש - נתאלמן, מיד שגרה אליו שדכן, וצוותה עליו לאמר לו שהיא ואביה יספקו לו כל צרכיו, ויאספו את בנותיו לביתם, כי הון רב להם ובשמחה יחזיקם אביה על שולחנו. רבינו ה"אמרי יוסף, התייעץ עם רבו מהר"א מזידיטשוב, והוא הסכים לשידוך, וביום ל"ג בעומר שנת תר"ל קידש את אשתו השלישית ועבר עם בנותיו לספינקא הרחוקה אשר במרמרוש.

למען ידעו דוד האחרון חסידים מספרים עובדות וסיפורים מרבנותינו הק'

לך להתפלל בעיני הרבנו!

סיפר הישיש המופלג הר"ד משה אהרן מרמלשטיין ז"ל, שהיה מתלמידי ומשמשו של זקני הרה"ק רבי אהרן זי"ס זצוק"ל מבנעדיקאוויץ וראב"ד מונקאטש (אחיו של מרן ה"אמרי יוסף" זצוק"ל), כי לפני שנים מועטות חלה מאוד והרופאים הפחידו אותו כי מחלה מסוכנת מקוננת בקרבו והוא חייב לעבור טיפולים, כשחזר לביתו, בטרם התחלת הטיפולים, פרץ בבכי מר ותוך כדי כך נרדם. והנה נגלה אליו בחלום רבו זצוק"ל ושאלו: "משה אהרן, מדוע אתה בוכה?" הישיש ענה לו וסיפר את אשר אמרו לו הרופאים. אמר לו רבו: "משה אהרן, סע לפתח תקווה שם נמצא אחי מרן ה"אמרי יוסף" ואמר לו כי אני שלחתי אותך אליו שיתפלל עליך לרפואה שלימה". כשהקיץ משנתו זכר את החלום והביע מיד רצונו לנסוע לצינונו הק' של ה"אמרי יוסף" על מנת לעשות את מה שציווה לו רבו בחלום. לאחר התפילה, שנעשתה בככיות נוראות ובדמעות שלישי הוא יצא מהצינון בהרגשת הקלה. כשהגיע לאחר מכן לבדיקות בבית החולים התברר כי הרופאים הפחידוהו לשווא וכי לא נמצא כל זכר למחלה. ויהי לפלא.

המשכו של הסיפור התרחש ביום י"ט ניסן תשס"ג (יומא דהילולא של מוהר"י מספינקא זצוק"ל) פגשתי את ר' משה אהרן ז"ל על ציון רבנו ה"אמרי יוסף" (היה זה בעת הלוייתה של מרת רבקה אדלר ע"ה, נכדת זקנינו ונכדת ה"אמרי יוסף". ור' משה אהרן לא ידע בכלל מהלוייה זו) ושאלתי אותו מה הוא עושה בחולו של מועד בבית הקברות? ענה לי ר' משה אהרן, כוחה הרב של ברכת ה"אמרי יוסף" נמיטכה שנים רבות. מאז שהתברכתי על ידי ה"אמרי יוסף" הייתי כל הזמן בבדיאות ויצאת מן הכלל. לאחרונה חשתי שלא בטוב ובאתי עוד פעם לצינון הקדוש לבקש על עצמי רפואה שלימה כפי שישלחני בזמנו רבי הרה"ק רבי אהרן זי"ס זצוק"ל.

(סופר ע"י הרה"ח ר' בן ציון זי"ס הי"ו)

הרבנות הסד

ועוד מספר רבינו ה"שיח יעקב יוסף" זי"ע שרבינו זי"ע התמיד תמיד עבודתו, ורבינו ה"חקל יצחק" זי"ע נהג בכל ערב פסח לחלק יין לנצרכים בסעילוי, ונהג כן מטעם שיכך נהג אביו רבינו זי"ע והמקור לכך היה שרבינו ה"אמרי יוסף" בין גלגולי חייו שעבר עליו, היה זמן שהיה שרוי בדחוקת גדולה, עד כדי כך שהגיע ערב פסח ולא היה לו פרוטה ליון לארבעה כוסות, והיה צריך לקחת בהקפה ובאותו פסח ערך הסדר, לאחר שנים אמר שהוא מתגעגע לאותם המוחין שהיו לו כליל הסדר של אותה שנה, ומשם לקח המנהג לחלק יין, כדאיתא (בראשית ל"ב, יא) "כי במקלי עברתי את הירדן הזה", יעקב אבינו ע"ה עבר הירדן ברכוש רב ולא היה נחסר לו מאום, אך אמר "במקלי עברתי", שחש תמיד שיש לו דק מקל ותו לא.

פרס טעימת היין מא'

בפורים ישוב רבינו ה"אמרי יוסף" זי"ע"א עם אחיו הגה"צ הגאב"ד בענדיקאוויץ זצ"ל לסעודת היום, ובעת הסעודה כשהיה רבינו מבוסס בין

פנה לאחיו ואמר לו: אספר לך דבר מה שקרה לי בצעירותי שסבלתי דחוקת גדולה, והגעתי עד פת לחם. ושנה אחת בערב פסח הגעתי לכך שלא היה לי די כסף לקנות יין לד' כוסות וגם ב"ב היו עד מאוד, עד שהוכרחתי לפני הסדר ללכת בעצמי לסוחר היין לקנות יין בהקפה, והדבר גרם לי עגמת נפש גדולה ונצטערתי מאוד, ואולם סיפר רבינו זי"ע, המורת הלישות הדעת שהיתה לי, חנן אותי השי"ת בהארה נפלאה כל כך שלא הרגשתי כמות בכל ימי חיי, וסיים הלוואי שארגיש עוד בחיי הארה כזו אצל הסדר.

לאלה שטרחו ועזרו בשאר הכנות לחג הכיר טובה. סיפר אחד מהחסידים פעם עלה לגרד את המרור אצל רבינו זי"ע לפני כניסת החג, והיתה זאת עבודה שיש בה מסירות נפש, כי הרבי הפציר להכין הרבה, בחששו כי לא תספיק עבור כל המסובים, והיה מטפח מעיניו דמעות, לבסוף כשסיים את המלאכה, נתן לו רבינו זי"ע בתור פרס לטעום יין, ושאל רבינו זי"ע הידעת מה זה, ענה בפשוטו "יין", אך רבינו זי"ע התרגש וקרא לחסיד "אנהגך, אביאך אל ארץ הכרמל" (היה זה יין תירוש שנשלח אלי מארץ ישראל). ודברי רבינו זי"ע לא היו לי מובנים אז. רק לאחר תקופת המלחמה כאשר נשארתי פליט מהמלחמה עלה בלבי אותו אמירה, ואמרתי לעצמי מי יודע אולי זה הפרס שנתן לי אז רבינו זכור לטוב.

ראיתו בודק את החמץ באור לארבעה עשר, והוא אפוף יראה ופחד, בוכה וצועק כמו בשעת העבודה ביום הכיפורים. ראיתי מגרד את המרור בערב פסח, ומטפח מדמעות עיניו לקערת המרורים, וידוי רועדת לזכר צרות ישראל.

הודו של ערש"ק

בספר משנת יהודא על אבות, בקונטרס יהודא מחוקקי, מובא שהגה"צ רבי יודאלע הורוויץ מד'זיקוב זצ"ל התארח פעם אצל רבינו ה"חקל יצחק" זי"ע וראה עבודתו ב'הודו' שבתפלת מנחה בערש"ק אמר: "ראס איז נישט קיין פשוטע זאך געווען, ווי אזוי ער האט אוועק גלייגט א גאנצע וואך קען מען שוין זאגן אזא הודו דערנאך, ער האט עס פאר גרדייט א גאנצע וואך, (לא היה זה פשוט, איך שהניח כל השבוע את התפילה אפשר כבר להגיד הודו אה"כ, והכין את עצמו כל השבוע).

עשרה מאמרות - תהנו רבינו האמרי יוסף זי"ע

שונתם על ידו רבינו חקל יצחק זי"ע הו"ד הקדמה לספרו אבני האמרי יוסף זי"ע

מאמר השמיני

בהנהגות ממוזנו ובצדקת פורנו.

א

ובזה נבוא אל הביאור, מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא, דייקא תחת דחינו העובד מיראה דהוא רק עד שמים, ודייקא לי הוא, הכל הוא בכח השי"ת דהוא ית' הקדימו כמתנת המצוה, וזאת כונת ר"י בר"א עתיד ב"ק להיות מופצצת בראשי החרים היינו הצדיקים הנקראים הרי ישראל, אשר בהם נמצא מדה זאת שעובדים להשי"ת מאהבה והם הראשים, ואמרת כל מי שפעל עם אל היינו שהוא פעל והקדים אהבתו להמצוה טרם שיתננה לו השי"ת, ודייקא מילת עם לומר שהוא העיקר) כמו שכ' הר"ש פ"ו דטהרות מ"דוהובא בתו"ש אבות פ"ב מ"ב שהוא כמו דאה היים עם אשה דחיים הוא עיקר וה"נ העושה מאהבה הוא העיקר ועי' עוד בתוס' ישנים יומא דפ"ה ע"ב ד"ה תשובה משם רבינו יעקב בזה, ובהגהת מיימוני פ"ג מהלכות ת"ת(אל(דייקא שרומז למדרגת אהבה) יבוא ויטול שכרו בדין, אבל הרוח"ק צווחת (לכל העם העובדין רק מיראה) מי הקדימני ואשלם וכו' והבין.

מכון קלטות "זכרון יעקב יוסף" ספינקא

ע"ש כ"ק מרן אדמו"ר מרן רבי יעקב יוסף זצוק"ל
 מלאמיו: 053-4197584 / 052-8055294, מייל: gmail.com@4197584

בס"ד

ניתן להשיג את הקלטות כדלהלן:

מכ"ק מרן אדמו"ר רבי השיח יעקב יוסף זצוק"ל:

חזרה על תפילות ימים נוראים ומועדי השנה: 40 ש' לדיסק

קטעי נוסחאות: 40 ש' לדיסק

ניגונים: מימות השנה, שבת, ומועדים: 40 ש' לדיסק

עריכת השולחן: 40 ש' לדיסק

סעודת הילולא: 40 ש' לדיסק

ממראות חיו של מרן רבינו מוהר"י זצוק"ל: 40 ש' לדיסק

בנושא "הלכות שונות מפי רבנים דקהלתינו":

הרב מרדכי אריה וודצברגר שליט"א: הלכות ריבית, חשן משפט, וענינה
 דיומא, הלכות ימים טובים, בחומה

בקרוב כל נושא הבית היהודי על גבי דיסקים

בברכת התורה
 ההנהלת המכון

עריכת והפצת קלטות

ודיסקים

בארץ ובחול

מלון חודשי

דרכי "יעקב יוסף"

מתורות וביטוי חק

ארכיון הקלטות מכ"ק

אדמו"ר מרן רבינו רבי

יעקב יוסף זצוק"ל

מערכת דרכי יעקב

יוסף הוצאת ספר

מועדני ורבינו רבי יעקב

יוסף ויוסף זצוק"ל

שיעורים מרבינים

שונים

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק מרן אדמו"ר דרכי יעקב יוסף זצוק"ל

הננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות, ומיירות, טישונים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף ז"ע

היה עם פניות שולחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש' רצה עתירתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש' אומר בשבחין: ניגונים מימות השנה 40 ש' לדיסק וזכנו לקבל שבתות: ניגוני שבת 40 ש' לדיסק מראות חיו של רבינו: רבינו עם אדמו"ר ובימות השנה 40 ש'

הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש' והרב מרדכי אריה וודצברגר שליט"א ריבית, עניני דיומא, ימים טובים.

בתורה - הנהלת המכון

לעשות רצון צדיק - זכותה ד' יוסף צדיקא

ידוע דבר רבינו השיח יעקב יוסף ז"ע על הזכות לעלות לציון הק' רבינו זקנו האמרי יוסף ז"ע ככול יומת השנה ובפרט בכל יומא דהילולא, וב"ה מתקיים בכל יומות השנה נסיעות לציון הק' בבית החיים סגולה בפתח תקווה אשר רבים נושעו בו בזכות הצדיק, וזכות רבינו הקדוש יעמוד לכל העולים לציון הק' להוושע בדבר ישועה ורחמים לכלל ולפרט אמן.

בהתקרב יום קדוש לאדונינו

יומא דהילולא קדישא דרבינו השיח יעקב יוסף ז"ע במלאות שלוששים ושבע שנים להסתלקתו לשמי מרום, פונים אנו לכל מי שלקח על עצמו בשנה האחרונה מסכתה שיראה לגמרה עד לתאריך י"ט ניסן ד' החול המועד פסח.

ארכיון למען ידעו דור האחרון ספינקא

הננו להודיע לקהל הרחב וחסידיו ספינקא שבימים אלו בכתיבת תולדות רבותה"ק האמרי יוסף, ועל החקל יצחק, ורבינו השיח יעקב יוסף ועל כן פונים אנו לציבור כל מי שברשותו חומר ויזכר להעביר לנו על מנת שנוכל להכניסו לספר נודע לו על כך, פנייתנו לכל מי שיכול לעזור ולסייע לנו בהעברת החומר על גבי דיסקים, וכן כל מי שיש בידו חומר מרבותינו הק' ורוצה להעבירו לידנו לארכיון, למען ידעו דור האחרון ניתן לפנות למספר: 053-4197584 בתורה ארכיון בית ספינקא

לעילוי נשמת הורי היקרים

אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל
 י"ג לחודש מר חשון תשמ"א

ואמי מורתי מלכה ב"ר משה חיים ע"ה

ג' לחודש ניסן תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

הרה"ח משה חיים ב"ר ישעיהו ז"ל
 ח' מנחם אב תשנ"ה

האשה מרת געלא ב"ר יששכר דוב ע"ה

י"ד טבת תשמ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.